

תביעה בסך העולה על 3 מליון בגין גרידה רשלנית שגרמה לכריתת רחם

ולפגיעה במערכת שתן

כשלושה שבועות לאחר לידת בנה החמישי הופיע אצל נ. בת 38 דימום מאסיבי. בבית החולים אליו פונתה חשדו בקיומן של שאריות שליוה ברחם והחליטו על ביצוע גרידה. הגרידה בוצעה באופן לא זהיר וגרמה לחירור הרחם.

כתוצאה מכך הוחלט על ביצוע ניתוח חירום לכריתת הרחם כפעולה מצילת חיים. לאחר סיום הניתוח לכריתת הרחם, התברר כי המנתחים לא נקטו באמצעי הזהירות הנדרשים, והמנתחים פגעו בשופכן הימני וגרמו לדליפת שתן. נ. נאלצה לעבור שני ניתוחים נוספים לתיקון הדליפה. במהלך החודשים הארוכים בהם ניסו הרופאים לתקן נזק אחד אך רק גרמו לנזק נוסף, הדרדר מצבה הנפשי של נ. אם לחמישה, היא נאלצה להפסיק את לימודיה ושקעה לדיכאון עמוק.

בתביעה שהגישה נ. באמצעות עוה"ד אורי גלבע ועמית אוריה, הנתמכת בחוות דעת מומחים, טוענת נ. כי רופאי בית החולים התרשלו באשר ההחלטה על עצם ביצוע הגרידה התקבלה באופן נמהר ויתכן כי כלל לא היה בה צורך, ובטרם בוצעה היסטרוסקופיה ניתוחית כדי לוודא כי אמנם קיימות שאריות שליוה. משהוחלט בפזיזות על ביצוע הגרידה, לא בוצעה בדיקת עומק הרחם והפעולה בוצעה בצורה אגרסיבית ועקשנית שגרמה לניקוב הרחם. גם הניתוח לכריתת הרחם בוצע בצורה לא זהירה, מבלי שזוהו כנדרש דרכי השתן, מה שגרם לניקוב השופכן ודליפת שתן. ניקוב השופכן, למרות חשד שעלה כבר במהלך הניתוח אך לא נבדק עד תום, התגלה באיחור רק לאחר ששחררה נ. לביתה והחלה לסבול כאבים עזים.

בכתב התביעה דורשת נ. פיצוי על הנזקים הכבדים שנגרמו לה עקב רשלנות רופאי בית החולים.